

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Eugeniei Dubceac, avocatul Andrei Beruceașvili,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Annei Levkova împotriva Eugeniei Dubceac cu privire la constatarea încălcării dreptului de proprietate asupra bunului imobil și repararea prejudiciului material și la cererea reconvențională a Eugeniei Dubceac împotriva Annei Levkova cu privire la partajarea bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Eugenia Dubceac și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 19 aprilie 2016,

c o n s t a ț ă:

La data de 16 august 2013, Anna Levkova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Eugeniei Dubceac cu privire la instalarea în imobil și înlăturarea obstacolelor în folosirea imobilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Vadim Iakovlev a deținut împreună cu pârâta apartamentul nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, fiecărui coproprietar revenindu-i câte 1/2 cotă-parte din imobil.

Menționează că după decesul lui Vadim Iakovlev, care este tatăl său, ea a devenit singurul moștenitor al averii acestuia, inclusiv și al 1/2 cotă-parte din imobilul enunțat.

Susține că în prezent, în temeiul certificatului de moștenitor legal nr. 3530 din 05 iulie 2013, eliberat de notarul public Aliona Cutian, ea a devenit coproprietara apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, deținând în acest sens cota-parte ce i-a revenit lui Vadim Iakovlev, adică 1/2.

Afirmă că după eliberarea certificatului de moștenitor legal enunțat, dreptul său de proprietate a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Relevă că în contextul exercitării depline a dreptului de proprietate, ea urmează să dețină în posesie și folosință bunul imobil enunțat și aflat în coproprietate cu Eugenia

Dubceac, însă aceasta în prezent deține integral în posesie și folosință imobilul, îngrădindu-i accesul la acesta.

Mai relevă că în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, a înaintat pârâtei o cerere, prin a solicitat să-i transmită cheile de la apartament și să nu-i îngrădească accesul în imobil, însă această cerere a fost lăsată fără răspuns.

Declară că, ulterior, mama sa, Tamara Iacovleva s-a deplasat la imobilul în litigiu pentru a intra în apartament, însă pârâta a indicat că, nu permite accesul în imobil.

Solicită obligarea pârâtei de a-i permite accesul, de a-i transmite cheile și de a nu-i crea obstacole în folosirea apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun.Chișinău, cu nr. cadastral 010041417601053, instalarea sa în acest imobil și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, prin cererea de majorare a cerințelor din 04 martie 2014, Anna Levkova a solicitat încasarea din contului pârâtei Eugenia Dubceac a sumei de 12120 lei, cu titlu de prejudiciu material.

La data de 23 iulie 2014, Anna Levkova a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea din contului pârâtei a sumei de 19089 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din îngrădirea dreptului de folosință a bunului imobilului și a sumei de 9031,60 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din neplata serviciilor comunale, stabilirea modului de împărțire a proprietății comune pe cote-părți a bunul imobil în litigiu prin vânzarea acestuia la licitație, cu distribuirea prețului între coproprietari proporțional cotei-părți a fiecărui și încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de judecată în sumă de 6200 lei.

La data de 30 septembrie 2014, Anna Levkova a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat obligarea pârâtei de a-i permite accesul, de a-i transmite cheile și de a nu-i crea obstacole în folosința apartamentului nr. 53 din str. Matei Bsarab,16/1, mun. Chișinău, instalarea sa în acest imobil și încasarea din contului pârâtei a sumei de 22573 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din îngrădirea dreptului de folosință a bunului imobil, a sumei de 9031,60 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din neplata serviciilor comunale de către pârâtă și a sumei de 7149 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 10 martie 2015, Elena Dubceac a depus cerere reconvențională împotriva Annei Levkova cu privire la partajarea bunului imobil.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâta a indicat că, Anna Levkova Ana a obținut dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. 53 din str.Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 010041417601053 în baza certificatului de moștenitor legal nr. 3530 din 05 iulie 2013, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 09 iulie 2013.

Menționează că, anterior 1/2 cotă-parte din imobilul enunțat a aparținut tatălui reclamantei, Vadim Iacovlev, care a decedat la data de 21 august 2010.

Sușține că, Anna Levkova nu domiciliază pe teritoriul Republicii Moldova, fiind stabilită cu traiul în Republica Cehă, astfel, ultima nu are nevoie de cota- parte din apartamentul litigios.

Afirmă că, Anna Levkova a întocmit pe numele mamei sale, Tamara Iacovleva o procură, prin care a împuternicit-o să administreze 1/2 cota-parte din apartamentul în litigiu. Respectiv, la data de 10 iulie 2013, în adresa sa, de către ultima a fost expediată p notificare, prin care au fost înaintate propuneri referitor la partajarea apartamentului..

Relevă că, întotdeauna a fost de acord să partajeze apartamentul litigios pentru ce a oferit benevol accesul reprezentantului reclamantei împreună cu specialistul pentru verificarea stării apartamentului în vederea stabilirii valorii de piață a bunului imobil pentru vânzarea ulterioară.

Mai relevă că, din anul 2014 și până în prezent s-au dus tratative referitor la vânzarea apartamentului, însă din cauza reclamantei și a reprezentantului acesteia, care nu sunt de acord cu sumele propuse de cumpărători, nu pot să vândă apartamentul până în prezent. La fel, în perioada respectivă, nici reclamanta, nici reprezentantul acesteia nu au manifestat intenția de a se instala în apartamentul litigios, deoarece scopul era de a vinde acest apartament la un preț favorabil.

Declară că, în prezent a găsit cumpărătorul, care este de acord să achite suma de 34000 Euro pentru apartament, însă reclamanta nu dorește, insistând la un preț mai mare.

Consideră că, pârâta în mod intenționat sabotează vânzarea apartamentului pentru a majora pretențiile materiale, care sunt formulate în cererea de chemare în judecată înaintată împotriva sa, or, reieșind din prevederile art. 361 alin. (1) și (2) din Codul civil, bunul imobil în litigiu nu poate fi partajat în natură.

Menționează că, ea nu are posibilitate materială de a achita reclamantei sulta bănească în schimbul cotei-părți din apartament, iar aceasta nu dorește să-i achite cota sa parte din apartament.

Solicită partajarea apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 010041417601053 prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei.

Anna Levkova a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces a Tamarei Iacovleva în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 octombrie 2015 a fost admis demersul și a fost atrasă în proces Tamara Iacovleva în calitate de intervenient accesoriu.

La data de 09 decembrie 2015, Anna Levkova a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând constatarea încălcării de către pârâtă a dreptului său de proprietate, inclusiv a dreptului de folosință și posesie asupra apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 010041417601053 și încasarea de la pârâtă a sumei de 22573 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din îngădirea dreptului de folosință a bunului imobil și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 aprilie 2016 a fost admisă parțial acțiunea inițială, a fost constatat încălcat de către Eugenia Dubceac a dreptului de proprietate, inclusiv a dreptului de folosință și posesie al Annei Levkova asupra apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab,16/1, mun. Chișinău, cu nr.cadastral 010041417601053 și a fost încasată de la Eugenia Dubceac în beneficiul

Annei Levkova suma de 22573 lei, cu titlu de prejudiciu ce rezultă din îngrădirea dreptului de folosință a bunului imobil, suma de 1148 lei, cu titlu de taxă de stat și suma de 2105 lei, cu titlu de cheltuieli de executare, iar în total suma de 26974 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională ca fiind neîntemeiată.

Prima instanță, admitând parțial acțiunea inițială, a reținut că, Ana Levkova a obținut dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. 53 din str. Matei Basarab, 16/1, mun. Chișinău în baza certificatului de moștenitor legal nr. 3530 din 05 iulie 2013, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 09 iulie 2013.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, Eugenia Dubceac a deținut integral posesia și folosința imobilului în litigiu, îngrădindu-i Annei Levkova și reprezentantul acesteia, Tamara Iacovleva accesul în imobil, iar la numeroasele solicitări de a permite accesul în imobil, Eugenia Dubceac a refuzat, făcând trimitere la art. art. 14, 347, 362, 376 și 610 alin. (1), (2) și (5) din Codul civil.

Totodată, prima instanță, respingând acțiunea reconvențională, a concluzionat că, apartamentul în litigiu a fost înstrăinat, urmare a dispărut obiectul litigiului.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 06 mai 2016 au fost încasate de la Eugenia Dubceac în beneficiul Annei Levkova cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Eugenia Dubceac și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 12 mai 2017, reprezentantul Eugeniei Dubceac, Andrei Beruceașvili a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii și hotărârii suplimentare ale primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii inițiale.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel, hotărârea și hotărârea suplimentară ale primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

Menționează că, la data de 19 aprilie 2016, când a fost pronunțată hotărârea primei instanțe, intimata nu era proprietara apartamentului nr. 53 din str. Matei Basarab, 16/1, mun. Chișinău.

Susține că, prin contractul de vânzare-cumpărare din 26 noiembrie 2015 recurenta împreună cu intimata au înstrăinat apartamentul enunțat Violetei Șova.

Relevă că, contractul de vânzare-cumpărare enunțat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, iar din momentul înregistrării contractului enunțat, intimata a pierdut calitatea sa de coproprietar al apartamentului. Prin urmare, intimata cere apărarea dreptului subiectiv de proprietate asupra unei cote-părți din apartament, ce nu-i aparține cu drept de proprietate.

Afirmă că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, eronat au aplicat prevederile art. art. 14, 347, 362 și 374 din Codul civil.

Prin referința depusă la data de 30 iunie 2017 reprezentantul intimătei Anna Levkova, avocatul Sergiu Barbăneagră a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Eugeniei Dubceac, avocatul Andrei Beruceașvili nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Eugeniei Dubceac, avocatul Andrei Beruceașvili, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul Eugeniei Dubceac, avocatul Andrei Beruceașvili ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Eugeniei Dubceac, avocatul Andrei Beruceașvili se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic